

РЕШЕНИЕ

№ 21012

гр. София, 18.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Мария Николова, като разгледа дело номер **3635** по описа за **2025** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на Агенция пътна инфраструктура /АПИ/, представляван от председателя на управителния съвет, чрез пълномощника юрк. К., срещу решение № 410/31.01.2025 г., постановено по н.а.х.д. № 9615/2024 г. на СРС, 23-и състав, с което е отменен Електронен фиш /ЕФ/ № 85042821007 г., издаден от АПИ, с който на ответника по касация „Транс енерджи 2012“ ООД, на основание чл. чл. 187а, ал. 2, т. 3, във вр. с ал. 3б от ЗДвП, е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 500,00 лв. за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност на решението поради постановяването му в нарушение на закона. Твърди, че неправилно е прието от СРС, че ЕФ е издаден в нарушение на закона. Излага подробни съображения за незаконосъобразност на оспорения фиш. Моли се съдът да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и потвърди НП.

В съдебно заседание, касаторът не се представлява.

Ответникът, в постъпил писмен отговор на касационната жалба, взема становище за нейната неоснователност и моли за отхвърлянето ѝ и за оставяне в сила на решението на СРС.

В представени писмени бележки доразвива съображенията си за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание не се представлява.

Представителят на софийска градска прокуратура, взема становище за не основателност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, IX-ти касационен състав след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея възражения, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че на 24.08.2021 г., в 06:34 ч., ППС влекач Рено П., рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 19000, собственост на „Транс енерджи 2012“ ООД, брой оси 2, екологична категория Евро 5, в състав с ремарке, с общ брой оси 5, се движел на територията на Столична община по път А-6 км 50+427, с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа. За посоченото ППС изцяло не била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата /ЗП/, тъй като за ППС нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Нарушението било установено с техническо устройство № 10181, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП, което се намирало на път А-6, км 50+427.

За констатираното нарушение, на „Транс енерджи 2012“ ООД, бил издаден електронен фиш № [ЕГН], за нарушение на разпоредбата на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, съобразно утвърден образец на ЕФ, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, във вр. ал. 3, във вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, на дружеството - собственик на ППС била наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв.

По делото са представени са снимков материал към електронен фиш № [ЕГН], извлечение от електронната система с данни за местоположението, Становище от отдел „УИСИНТУ“ от 28.06.2024 г.

НП е връчено на жалбоподателя на 03.06.2024 г.

Пред СРС не са събрани и гласни доказателства.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното Решение № 410/31.01.2025 г., постановено по н.а.х.д. № 9615/2024 г. на СРС, 23-и състав, с което е отменен ЕФ № 85042821007 г., издаден от АПИ. Мотивите на СРС за отмяна на оспорения електронен фиш са свързани с това, че органа няма компетентност, за нарушение по чл. 179, ал.3б ЗДвП, да издава ЕФ, ако нарушението е извършено преди датата на изменението на чл. 189ж, ал.1 ЗДвП, 13.02.2024 г., а е следвало да издаде АУАН.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е решение № 410/31.01.2025 г., постановено по н.а.х.д. № 9615/2024 г. на СРС, 23-и състав, с което е отменен ЕФ № 85042821007 г., издаден от АПИ, с който на „Транс енерджи 2012“ ООД, на основание чл. чл. 187а, ал. 2, т. 3, във вр. с ал. 3б от ЗДвП, е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 500,00 лв. за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за основателна, а решението на СРС за неправилно, поради следните съображения.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че

обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от „Транс Енерджи 2012“ ООД, допустима жалба.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране на доказателствената съвкупност. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил, макар и лаконични, мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав. Настоящият касационен състав счита, че са правилни изводите на районния съд относно несъответствието на издадения електронен фиш, с процесуалните правила за неговото издаване.

Правилно СРС е приел, че в хода на проведеното административно-наказателно производство са допуснати съществени процесуални нарушения. Съдът е констатирал, че не е спазена процедурата, предвидена в закона, за ангажиране административнонаказателната отговорност на „Съни транс“ ЕООД. Правилно въззивния съд е приел, че ангажирането на отговорността на нарушителя по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, с издаване на ЕФ при условията на чл. 189ж от ЗДвП е недопустимо, защото разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, действала към момента на извършване на нарушението - 24.08.2021 г., ясно регламентира, че единствено при осъществяване състава на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, когато нарушението е установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Следователно отклонение от общото правило за протичане на административнонаказателното производство, чрез издаване на АУАН и НП е предвидено само при констатирано нарушение по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и при констатирано нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, какъвто е настоящия случай.

Съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 1 и 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3-3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3-3б и чл. 167а, съобразно тяхната компетентност, като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3-3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта. От така посочената разпоредба тава ясно, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3-3в ЗДвП, се съставят актове за установяване на административни нарушения, а също и компетентността на органите, които ги съставят.

В текста на нормата на чл. 167а, ал. 1, ал. 2 и ал. 4 от ЗДвП, ясно са уредени правата и задълженията на АПИ при осъществяване на контрол върху заплащането на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП, чрез електронната система за събиране на пътни такси, както и действията по изпълнение на функциите по този закон на определените от председателя на управителния съвет на АПИ длъжностни лица, сред които и да „съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения и връчват електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3-3в, както и задълженията на АПИ да създава и поддържа информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3-3в.

Цитираните разпоредби не уреждат процедурата по издаване на АУАН и на ЕФ, както и хипотезите, при които се съставят актове за установяване на административни нарушения и електронни фишове. Ето защо, тези норми не могат да игнорират нормите за административнонаказателната отговорност или да ги заместят и допълват. Разпоредбата на чл. 46, ал. 3 от Закона за нормативните актове /ЗНА/ категорично забранява да се обосновава наказателна, административна или дисциплинарна отговорност, чрез тълкуване на нормите в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България, както и при непълна норма, за неуредените от него случаи да се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта.

Законодателят ясно и категорично е предвидил с един и същи закон, че установяването на конкретно нарушение става чрез съставяне на АУАН, а за друго, също така конкретно посочено нарушение може да се състави ЕФ. При това положение е недопустимо да се допълва съдържанието на законова разпоредба, предвиждаща административнонаказателна отговорност с аргументи от съдържанието на норми, уреждащи правомощията на държавни органи. Не може да обоснове съставянето на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б и препратката за влизане в сила на електронните фишове, съдържаща се в чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП, след като в ал. 1 на нормата не е предвидена възможност за съставяне на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. След като цели административнонаказателна репресия, законодателят следва да бъде ясен, конкретен и точен при създаването на правните норми.

За пълнота следва да се посочи, че едва с изменението на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП /ДВ, бр. 13 от 2024 г., в сила от 13.02.2024 г./, се създава възможността, при нарушение по чл. 179, ал. 3-3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение.

Не са налице твърдените от касатора нарушения, допуснати от СРС при тълкуването и прилагането на закона. Поради това, правилни са изводите на СРС, че е налице нарушение на процесуалните правила при издаването на процесния ЕФ.

По разноските:

На жалбоподателят не се дължат разноски, предвид изхода на делото.

Ответникът, чрез адв. Д., е направил искане за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение, в размер на 600 лв., съобразно договор за правна помощ от 10.01.2025 г., в който е записано, че възнаграждението е заплатено в брой. Предвид изхода на делото, такива се дължат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 410/31.01.2025 г., постановено по н.а.х.д. № 9615/2024 г. на СРС, 23-и състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ ДА ЗАПЛАТИ на „Транс енерджи 2012“ ООД, с ЕИК[ЕИК] сумата от 600,00 лв. направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.